

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

**HOTĂRÂREA nr. 254
din 19 martie 2015**

Prin nota Direcției Legislație, documentare și contencios nr. 23381/2014 au fost supuse analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii mai multe aspecte legate de modificarea actelor sau măsurilor procesuale penale în materia măsurilor preventive, cu incidență asupra suspendării din funcție a judecătorilor și procurorilor.

I. O primă problemă supusă analizei vizează consecințele încetării privării de libertate a magistratului arestat sau arestat la domiciliu în cursul urmăririi penale, ca urmare a revocării, înlocuirii sau a încetării de drept a celor două măsuri preventive.

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede care sunt consecințele încetării privării de libertate a magistratului arestat sau arestat la domiciliu, în cursul urmăririi penale, ca urmare a revocării,

înlocuirii sau a încetării de drept a celor două măsuri preventive, textul art. 62 alin. (1) lit. a¹⁾ limitându-se a prevedea că judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu.

Punerea în libertate a unei persoane arestate sau arestate la domiciliu intervine în situația în care se dispune revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurilor preventive respective.

Cu referire la înlocuirea măsurilor preventive cu o măsură mai ușoară, Plenul apreciază că, în situația analizată, aceasta este relevantă doar în cazul în care se dispune înlocuirea măsurii arestării preventive și a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar sau cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, întrucât în aceste două cazuri nu se dispune suspendarea din funcție a magistratului, pe când în cazul înlocuirii arestării preventive cu arestul la domiciliu, măsura suspendării din funcție subzistă potrivit art. 62 alin. (1) lit. a¹⁾ din Legea nr. 303/2004.

În ceea ce privește înlocuirea măsurilor preventive cu o măsură preventivă mai grea, această posibilitate nu prezintă relevanță pentru situația analizată, întrucât premisa de la care se pornește este aceea a unui magistrat care este deja arestat sau arestat la domiciliu, în primul caz neputând să mai opereze înlocuirea întrucât nu există o măsură preventivă mai gravă, iar în cel de-al doilea urmând a se dispune arestarea preventivă.

Revenind la problematica supusă analizei, Plenul apreciază că, dacă pe parcursul urmăririi penale arestarea preventivă sau arestul la domiciliu dispuse față de un judecător sau procuror a încetat ca urmare a revocării, încetării de drept sau înlocuirii cu măsura controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, măsura suspendării din funcție a magistratului respectiv, dispusă în temeiul dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. a¹⁾ din Legea nr. 303/2004, nu mai are suport legal, deci trebuie să înceteze, dacă nu subzistă un alt temei care să impună menținerea acesteia.

În acest sens, se reține că suspendarea din funcție a magistratului nu are o existență de sine stătătoare, independentă de situația premisă care a stat la baza luării acestei măsuri.

Totuși, pentru ca judecătorul sau procurorul suspendat să fie repus în funcție, nu este suficientă pronunțarea de către judecătorul de drepturi și libertăți a unei încheieri prin care să se constate încetarea de drept a celor două măsuri sau a unei încheieri definitive prin care s-a dispus revocarea măsurilor ori înlocuirea arestării preventive sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, ci este necesară adoptarea unei hotărâri de către secția competentă din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, prin care să se constate că temeiul de fapt care a determinat luarea măsurii suspendării din funcție a magistratului nu mai subzistă, motiv pentru care și măsura suspendării din funcție trebuie să înceteze.

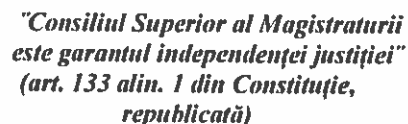
Totodată, prin hotărârea secției Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să se dispună repunerea magistratului în situația anterioară suspendării acestuia din funcție.

Pe de altă parte, dacă, după trimiterea în judecată, se dispune în camera preliminară sau în cursul judecății, revocarea, încetarea de drept sau înlocuirea arestării preventive ori arestului la domiciliu, suspendarea din funcție a magistratului nu trebuie să înceteze, întrucât subzistă un alt temei care să impună menținerea acesteia [art. 62 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004].

Pentru aceasta este necesar ca în cazul în care se dispune trimiterea în judecată față de un judecător sau procuror suspendat din funcție ca urmare a arestării preventive sau a arestului la domiciliu, dispuse în cursul urmăririi penale, secția corespunzătoare a Consiliului să dispună suspendarea din funcție și ca efect al trimiterii în judecată.

În același timp este necesară o analiză distinctă cu privire la situația magistratului care a fost trimis în judecată în stare de arest sau arestat la domiciliu, însă, în procedura camerei preliminare, prin încheiere definitivă, s-a dispus restituirea cauzei la parchet, iar urmărirea penală va fi reluată.

Art. 348 din Codul de procedură penală, care reglementează măsurile preventive în procedura de cameră preliminară, prevede la alin. (2) că, în cauzele în care față de inculpat s-a dispus o

În legătură cu problematica analizată, Plenul reține că dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 303/2004 nu condiționează suspendarea din funcție a magistratului de rămânerea definitivă a încheierii prin care a fost dispusă arestarea preventivă sau arestul la domiciliu.

Conform art. 62 alin. (1) lit. a¹), judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu.

În acest sens, chiar dacă măsura suspendării din funcție trebuie să fie constatată de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, aceasta operează de drept, efect care derivă din caracterul executoriu al celor două măsuri preventive. Astfel, potrivit art. 204 alin. (3) din Codul de procedură penală, contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare.

Dispozițiile art. 62¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 potrivit cărora încheierea definitivă prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu se comunică în termen de 24 de ore Consiliului Superior al Magistraturii nu trebuie interpretate în sensul că suspendarea din funcție a magistratului intervine numai după ce încheierea prin care au fost dispuse aceste măsuri este definitivă.

În susținerea acestei concluzii sunt de menționat și dispozițiile art. 26³ alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că, „După judecarea propunerii de arestare preventivă sau a celei privind arestul la domiciliu, președintele completului de judecată comunică de îndată Consiliului soluția adoptată. Încheierea definitivă prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, cu privire la un judecător ori procuror, se comunică în termen de 24 de ore Consiliului”.

După cum se poate observa, în cuprinsul art. 26³ alin. (5) teza I din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este utilizată sintagma „judecarea propunerii de arestare”. În cazul în care s-ar fi urmărit condiționarea măsurii suspendării din funcție a magistratului de existența unei încheieri definitive de arestare, textul art. 26³ alin. (5) ar fi

trebuit să prevadă pur și simplu că după soluționarea definitivă a propunerii de arestare preventivă sau a celei privind arestul la domiciliu, președintele completului de judecată comunică de îndată Consiliului soluția adoptată.

Instituirea obligației de comunicare de îndată către Consiliu a soluției dispuse cu privire la propunerea de arestare preventivă a avut ca scop tocmai asigurarea aplicării imediate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 303/2004.

Faptul că teza a II-a a art. 26³ alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii prevede un termen de 24 de ore în care trebuie să fie făcută comunicarea încheierii definitive prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu este de natură să întărească această concluzie.

Prin urmare, aceste ultime dispoziții, cât și cele ale art. 62¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 vizează demersurile procedurale de comunicare către Consiliul Superior al Magistraturii a încheierii definitive *in extenso* prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, cu privire la un judecător ori procuror și nu pot fundamenta concluzia că suspendarea magistratului intervine numai după rămânerea definitivă a încheierii prin care au fost luate măsurile preventive respective.

Îndeplinirea acestei formalități de comunicare *in extenso* a încheierii definitive prin care s-a dispus față de un judecător sau procuror arestarea preventivă sau arestul la domiciliu contribuie la preîntâmpinarea situației în care un judecător sau procuror față de care inițial a fost luată una din măsurile preventive menționate continuă să fie suspendat, deși instanța de control judiciar a admis contestația formulată de acesta și a desființat încheierea primei instanțe.

Pe de altă parte, în cazul în care s-ar accepta ideea că suspendarea din funcție a magistratului se poate dispune doar din momentul în care încheierea prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu este definitivă, măsura suspendării din funcție nu ar putea fi dispusă imediat.

Or, scopul reglementării arestării preventive și a arestului la domiciliu drept cauze de suspendare din funcție a judecătorilor și procurorilor a fost tocmai acela de a nu fi afectată imaginea justiției prin continuarea activității.

Pe aceste premise, Plenul reține că suspendarea din funcție a magistratului față de care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu trebuie să intervină din momentul pronunțării încheierii, chiar nedefinitive, prin care a fost luată una dintre aceste măsuri.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1 – (1) Dacă arestarea preventivă sau arestul la domiciliu dispuse față de un judecător sau procuror au încetat ca urmare a revocării, încetării de drept sau înlocuirii cu măsura controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, măsura suspendării din funcție a magistratului respectiv, dispusă în temeiul dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să înceteze, dacă nu subzistă un alt temei care să impună menținerea acesteia.

(2) Pentru ca judecătorul sau procurorul suspendat să fie repus în funcție, este necesară adoptarea unei hotărâri de către secția competentă din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii prin care să se constate că temeiul de fapt care a determinat luarea măsurii suspendării din funcție a magistratului nu mai subzistă, motiv pentru care și măsura suspendării din funcție trebuie să înceteze.

(3) Prin hotărârea secției Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să se dispună repunerea magistratului în situația anterioară suspendării acestuia din funcție.

Art. 2 – (1) Dacă se dispune trimiterea în judecată față de un judecător sau procuror suspendat din funcție ca urmare a arestării preventive sau a arestului la domiciliu, dispuse în cursul urmăririi penale, secția corespunzătoare a Consiliului dispune suspendarea din funcție și ca efect al trimiterii în judecată.

(2) Dacă în procedura camerei preliminare se dispune restituirea cauzei la parchet, dar sunt menținute arestarea preventivă sau arestul la domiciliu dispuse în cursul urmăririi penale, se menține și suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului, ca efect al menținerii cauzei care a determinat-o.

(3) Dacă ulterior suspendării ca urmare a trimiterii în judecată, se dispune restituirea cauzei la parchet cu inculpatul în stare de arest preventiv sau arest la domiciliu ca efect al luării acestor măsuri chiar în procedura camerei preliminare, secția corespunzătoare a Consiliului trebuie să adopte o hotărâre prin care să se constate că suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului (intervenită inițial ca efect al trimiterii în judecată) subzistă în baza noului temei legal - art. 62 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 303/2004.

Art. 3 – Suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului față de care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu intervine ca urmare a pronunțării încheierii, chiar nedefinitive, prin care a fost luată una dintre aceste măsuri.

Art. 4 – Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București la 19 martie 2015

Președinte
Judecător Marius Bădău Tudose

